

[Formanden]

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at den stemmemetode, hr. Lindinger nævnte, at være væk fra salen, ikke findes i forretningsordenen.

Kjeld Olesen (S):

Hr. Ole Henriksen var noget forbavset over, at jeg ikke havde taget ordet ved starten af denne debat. Nu har jeg den opfattelse, at når man tager ordet – og gid lidt flere havde det! – så skal man kun gøre det, når man har noget nyt at sige.

Jeg konstaterer efter at have lyttet til indlæggene, at der nu ikke var så forfærdelig meget nyt; om det så var ordvalget, kunne jeg hos hr. Ole Henriksen genkende det samme, som vi hørte både ved førstebehandlingen og ved andenbehandlingen. Men der er to bemærkninger, jeg godt vil gøre, for noget nyt var der nu egentlig.

Det var, da vi hørte hr. Ninn-Hansen heroppefra, hvor hr. Ninn-Hansen gjorde sig til talsmand for, at vi her i folketinget skulle forlænge overenskomsterne et halvt år, og så skulle man bruge denne tid til at tage forhandlinger, regeringen skulle tage initiativet, og så skulle man invitere de partier, som almindeligvis ikke er bange for at gå ind i en løsning.

Jeg hører til de medlemmer af folketinget, som værdsætter den holdning til parlamentet, som hr. Ninn-Hansen udviser både i ord og i sin gerning herinde, men jeg må sige, at jeg var mildest talt forbavset, da hr. Ninn-Hansen stod heroppe. Lad være, at det konservative folkeparti under førstebehandlingen og andenbehandlingen og under udvalgsarbejdet har svunget sig meget højt op med hensyn til at, jeg vil sige lefle for de offentligt ansatte. Jeg synes faktisk, at det har været temmelig uværdigt at iagttage det, men nu vel, det er altså den taktik, som det konservative folkeparti – og ikke alene – har valgt at følge. Men derfra og så til at høre hr. Ninn-Hansen lige før er der et stort spring. Jeg må ganske simpelt betegne hr. Ninn-Hansens indlæg som aldeles uansvarligt. Det er et indlæg, som jeg ikke fatter at en så erfaren parlamentariker som hr. Ninn-Hansen, der siger, at han tilhører et ansvarligt parti, vil komme med. Kan hr. Ninn-Hansen virkelig forestille sig, at hvis vi udsætter konflikterne til den 1. oktober i år, så

vil alt være fred og ingen fare? Det foreslår hr. Ninn-Hansen, som selv her i folketinget ved andenbehandlingen foreslog, at den pulje på 225 mill. kr., som skulle tilfalde LO-området, skulle skæres ned til 150 mill. kr. Det må altså være baggrunden for det konservative folkeparti, når det ifølge hr. Ninn-Hansen skulle gå ind i forhandlinger i det kommende halve år.

Naturligvis ville man på arbejdsmarkedet opfatte det som en uhyrlig provokation. Anderledes kan man nemlig ikke opfatte det. Og hvis nogen virkelig vil finde et middel til for alvor at skabe rav i den, så skal man bare følge hr. Ninn-Hansens anvisning og udsætte det et halvt år. Enten, og det nægter jeg faktisk at tro, er der tale om et komplet manglende kendskab til forholdene på arbejdsmarkedet hos hr. Ninn-Hansen, eller også – anderledes kan man ikke gøre det op – er der tale om en politisk fidus, som jeg finder er under alt lavmål.

Min anden bemærkning skal være til hr. Ole Henriksen. Det glædede mig usigeligt, at hr. Ole Henriksen, hvad ikke altid fremgår af hans udtalelser i øvrigt, læser socialdemokratiets principprogram. Jeg ser, at han har det – og giv det endelig videre ned ad rækkerne, det kan hjælpe meget på forhandlingerne herinde og på holdningen til tingene.

Hr. Ole Henriksen brugte et ord, som jeg også har hørt tidligere under debatterne, nemlig at fagbevægelsen skal være en katalysator. En katalysator er vistnok, så vidt jeg husker fra min skoletid, et stof, der ikke selv indgår i en proces, men som bruges til at sætte en kemisk reaktion i gang. Denne rolle burde fagbevægelsen spille. Heri er jeg slet ikke uenig med hr. Ole Henriksen. Hvis hr. Ole Henriksen – hvad han jo har – har lyttet til debatten, så vil hr. Ole Henriksen have lagt mærke til, at kritikken fra borgerlige partier går meget stærkt på, at fagbevægelsen via LO har været for stærk en katalysator i denne proces. Men hvorom alting er, jeg er ikke i princippet uenig med hr. Ole Henriksen.

Det, som jeg synes man skal lægge mærke til – og her kommer jeg til at gentage mig selv fra første behandling, det erkender jeg – det er stadig væk at få understreget, hvad det er for en situation, vi står i. Hr. Ole Henriksen og andre ønsker, at vi overhovedet ikke skulle gribe ind, at de varslede konflikter,